

Izhaja dvakrat na teden, in sicer v sredo in soboto ob 11. uri predpoldne ter stane z izrednimi prilagami ter s »Kazipotom« ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 13 K 20 h, ali gld. 6-60
pol leta 6 » 60 » » » 3-30
četrt leta 3 » 40 » » » 1-70
Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 7. v Gorici v »Goriški Tiskarni« A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 8. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

Oglasi in poslanice se računajo po petit-vrstah če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po dogodbi. — Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 15 kr. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za omiko, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7. v I. nadst. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

»PRIMOREC«

izhaja neodvisno od »Soče« vsak petek in stane vsa leto 3 K 20 h ali gld. 1-60.

»Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trga della Caserma.

Nizko je padla.

Slavna »Sloga« je imela zopet enkrat svoj občni zbor. Zbralo se je bilo nekaj fanatičnih nunccev, par neizogibnih njihovih privržencev, na čelu občnega zbora pa je stal izdajica dr. Anton Gregorčič. Ker ni imel nič pametnega poročati in so tudi lačni nunci mislili več na to, kaj jim dobrega skuha »pri treh kronah« nego na resno politično delovanje, je bil občni zbor tako klavern in zanikern, da so morali dr. Gregorčiču lasje vstajati na glavi, češ, kam sem prišel?

Nekdaj je odmevalo navdušenja na občnih zbora »Sloge«, nekda so bili manifestacija goriških Slovencev, bojni klic za naše svete pravice je donel ž njih — sedaj je poslušalo par potuhnenih politikujočih duhovnikov dolgočasnega dr. Gregorčiča, ki se je lovil z besedami, in ker ni mogel nič pametnega poročati o delovanju »Sloge«, si je pomagal s »šlagerji« in znanimi klerikalnimi »evetkami«.

Sveti mož je govoril o odpadnikih, ki so zašli na kriva pota, o strankarskih in političnih namenih, o šopirjenju posameznikov, o ljuliki, o sovražniku, o pobalinstvu in slepariji, o izmolževanju in pohujšanju itd. Rečem ti, da mi ne porečeš! — Res imenitno poročilo o »političnem« delovanju »Sloge«.....

Da bi malce olepšal vso reč, je trdil, da »Sloga« v zadnjem času ni silila preveč v javnost. (To je res, da ne. Silila je takrat, ko je bilo treba ob volitvah slepariti volilce!)

Zanimivo pa je, kar je povedal dr. Gregorčič o edinosti slovenskih poslancev. Rekel je: »Edinost slovenskih poslancev je dandanes le moralnega pomena in bi prišla samo v slučaju abstinenec v pošte. V koliko so posamezni poslanci sposobni za tako edinost, pokazali so s

svojim delovanjem tudi v zadnjem zasedanju. — Hvala za te besede. Vidi se pač jasno, da dr. Gregorčič je proti vsakemu složnemu stopanju — edini bi bili le, če bi ne bilo nikogar v deželno zbornico! To pa je nekaj nemogočega, ker hlapec Pajerjev pač ne pojde nikdar v abstinenco. Z delovanjem v deželnem zboru se je res pokazalo, koliko so posamezni poslanci sposobni za edinost — ker klerikalci niso hoteli biti edini z naprednjaki niti v tako važnih vprašanjih, kakor je občinski red, učiteljske plače, deželni kmetijski urad! — V ostalem pa si gorenje besede Gregorčičeve zapomnimo, ker pridejo še prav....

Društvo ima v blagajni 10 kron 25 vin.

Govorilo je na tem zborovanju še 5 nunccev in dr. Ferd. Rojic iz Dornberga. Povedali so le to, da naj se »Sloga« pripravlja za novi katoliški shod! Kam je prijadrala »Sloga«!

Vodbor so izvolili tudi par Kranjcev, dasi drugače zabavljajo Kranjcem dan na dan.

Nizko je padlo to društvo, kakor pač pada nizko vsa klerikalna banda. Nič ne pomaga naslovljanje »Slovensko narodno politično društvo«, nič ne pomaga drezanje, naj se društvo s spomladjo oživi, kajti oživetj ne more več, ker ni več politično društvo goriških Slovencev, marveč društvo politikujočih nunccev in njihovih priveskov.

Prava ironija pa je naslov — Sloga. To ni sloga, marveč nesloga v pravem pomenu besede. In s tem konec!

Tretja železniška zveza s Trstom?

V seji mestnega sveta ljubljanskega dne 4. t. m. je stavil občinski svetnik dr. Majaron tak-le nujni predlog:

I. Občinski svet deželnega stolnega mesta Ljubljane izreka iz ozirov na promet dežele Kranjske, oziroma na skupne državne koristi, za nujno potrebno, da se s podaljšanjem kamniške železnice do železnice Celje-Velenje, oziroma s podaljšanjem vrhniške železnice preko Hotederšice, oziroma Idrije do Divače, vstvari popolna železniška proga, ki bo iznad Zeltwega preko Ljubljane samostojno vezala severne dežele z našimi morskimi pristanišči, oziroma jugom sploh.

II. Magistratu se naroča, da v tem smislu utemeljeno petičijo predloži državnemu zboru, oziroma kompetentnim ministerstvom, zlasti tudi c. in kr. vojnemu ministerstvu.

V utemeljevanju tega nujnega predloga je rekel dr. Majaron, da se je prva želja kranjskega prebivalstva, da bi šla nova alpska železnica iz Celovca preko Tržiča, Kranja, Škofje Loke, Žirov, Divače do Trsta, izjalovila.

S podaljšanjem kamniške železnice do proge Celje-Velenje bi se dosledu zveza preko Dravograda z Gornje-Štajerskim in Avstrijskim.

S podaljšanjem vrhniške železnice preko Idrije do Divače bi imeli nezavisno od južne železnice zvezo med severom in jugom.

To bi bila tretja železniška zveza s Trstom.

Dr. Majaron je omenjal tudi, da je vlada naklonjena taki tretji zvezi ter da je to povedala jasno pri podržavljenju kamniške železnice.

Dr. Majaron je kazal tudi na škodo za Ljubljano v gospodarskem oziru, ako se zveže Idrija preko Sv. Lucije z bohinjsko železnico, ter ne preko Vrhniške z Ljubljano.

Kazal je poleg drugega še posebno važnost take proge v stratežnem oziru v slučaju, ako bi ob mobilizaciji južna železnica odrekla državi svojo črto. —

Na to je naglašal še podžupan dr. vit. Bleiweis, da se zanimajo za po-

daljšanje kamniške železnice zlasti poslanci iz Štajerske. Kar se tiče podaljšanja vrhniške železnice, pa je po besedah podžupana šef generalnega štaba f. m. Beck izjavil, da se vojno ministerstvo zanima za to progo ter da bo delalo na ureditvenje tega načrta z vso svojo močjo.

Na to je bila resolucija dr. Majarona soglasno sprejeta.

Kakor je videti iz tega poročila, bi bila vsa reč glade na tretjo železniško zvezo s Trstom v najboljšem tiru ter je pričakovati, da se ta nova proga tudi resnično izvede. Iz vsega tega pa se tudi razvidi na prvi hip, da igra v tem vprašanju nemalo ulogo rudarsko mesto Idrija, ki se prišteva na Kranjsko, ki pa po svoji legi gravituje na Primorsko. Nad Idrijo je razpotje in razvodje, proti Kranjski je svet takorekoč zaprt za Idrijo, odprto je le proti Tolminkemu, in naravna pot, lahka, brez težav, za gradnjo železnice je le pot do Sv. Lucije. To se je vpoštevalo vsostransko v naši deželi, radi tega pa so se prizadete občine, kakor tudi deželni zbor, potegovali opetovano poleg zveze proti Kobaridu in Boveu tudi za zvezo z Idrijo. In mi smo poučeni, da se v merodajnih krogih zavzemajo za to črto, da zadržilo se nam je, da je gradnja proge od Sv. Lucije do Idrije že takorekoč dognana stvar.

Železnica do Divače bi se bržčas ne mogla dotikati Idrije, marveč bi se zanj le malce približala železna cesta iz Logatec do Hotederšice, drugega bi ne bilo nič. In kakšna je zveza med Idrijo in Hotederšico? Po leti divjeromantična po ozki Zali, po zimi pa zametena in včasih za dolgo časa nepristopna. Vrhutega je Zala nizko, Hotederšica za Godovičem pa visoko, vmes pa strašne »rajde«. S tako zvezo ni Idriji nič pomagano, pomagano jej je le z zvezo do Sv. Lucije.

Grof Monte Cristo.

Napisal Alexandre Dumas.

(Dalje.)

Neke vrste sramežljivost mu to zabrani. Kaj bi rekel, če bi ga stražijo, če bi ga slišali kričati kakor blaznega? Sedel je torej nemo, zroč nepremično v to luč.

Čoln je drsel med tem naprej, toda jetnikove misli niso bile v čolnu, ampak pri Mercedesi.

Griček mu zakrije luč. Dantes se okrene in opazi, da so prišli na široko morje.

Dočim je gledal on proti luči, izgubljen v svoje misli, so razpeli jadra, in gnan od vetra, je plul čoln zdaj hitreje.

Dasi mu je bilo zelo neprijetno, vprašati orožnika še enkrat, se mu približa Dantes še enkrat ter ga prime za roko.

»Tovariš,« mu reče, »pri vašem izveličanju in pri vaši vojaški časti vas rotim, imejte z menoj usmiljenje in odgovorite mi! Jaz sem kapitan Dantes, dober in pošten Francoz, pa vendar zatočen ne vem kakšnega zločina. Kam me peljete? Povejte mi, in pri svoji mornarski časti vam obljubljam, da storim svojo dolžnost in se vdam v svojo usodo.«

Orožnik se popraska za ušesom in pogleda svojega tovariša. Ta namigne, kakor bi hotel reči: »Zdi se mi, da se mu zdaj že lahko pove,« in orožnik se obrne k Dantesu.

»Vi ste iz Marseillea in pomorščak ter prašate, kam vas peljemo?«

»Da, kajti pri moji časti, to mi je neznano.

»Ali ničesar ne slutite?«

»Ničesar.«

»To ni mogoče.«

»Prisegam vam pri vsem, kar mi je najdražje na svetu. Prosim vas torej, odgovorite mi!«

»Toda straža?«

»Straža vas ne ovira, da mi poveste to, kar izvem itak v desetih minutah, v pol ure ali morda v jedni uri. Toda vi mi prihranite do onega hipa stoletja negotovosti. Prosim vas kot svojega prijatelja; glejte, saj ne poskusim niti ubežati, niti upirati se. Kam me peljete?«

»Če nimate zavezanih oči ali če niste preživeli vsega svojega življenja, ne da bi zapustili marseillesko pristanišče, morate vendar videti, v katero smer gre naša pot.«

»Ne.«

»Ozrite se torej okoli sebe.«

Dantes vstane, premeri z očmi skrbno smer čolna in zagleda, kako se dviga tristo korakov pred njim proti nebu črna, strma skala, na kateri stoji kot kup kremenca temni grad If.

Ta nenavadna prikazen, ta ječa, v katere okrožju vlada tako silna groza, ta trdnjava, ki daje v Marseilleu že tri stoletja tvarino za najbolj žalostne povesti in k je tako nena doma obrnila na se pozornost Dantesovo, ki na njo ni niti mislil, napravi nanj vtis, kakor ga napravi smrtni oder na človeka, ki je obsojen k smrti.

»O moj Bog,« vsklikne, »grad If! Ali me peljete tja?«

Orožnik se nasmehne.

»Toda nemogoče je, da bi me hoteli zapreti tja notri?« nadaljuje Dantes. »Grad If je državna ječa, določena samo za velike politične zločince. Jaz nisem zakrivil nobenega zločina. Ali so na gradu If sodniki in pravni uradniki?«

»Menim,« odvrne orožnik, »da je tamkaj guverner, jetničarji, garnizija in trdni zidovi. No, no, prijatelj, ne delajte se

tako začudenega, da ne bodem končno mislil, da me v povračilo za mojo prijaznost zasmehujete.«

Dantes stisne orožnikovo roko, kakor da jo hoče zdrobiti.

»Vi torej pravite,« reče, »da me peljete na grad If, da me vtaknete tamkaj v ječo?«

»Najbrže,« pravi orožnik; »toda gotovo vam ne koristi, da me tako stiskate, tovariš.«

»Brez vsake preiskave, brez vsakih formalnostij?« vpraša mladi mož.

»Preiskava je končana, formalnosti izvršene.«

»Torej kljub obljubi gospoda Villeforta...«

»Ne vem, če vam je gospod Villefort kaj obljubil,« pravi orožnik; »toda vem, da vas imamo peljati na grad If. No, kaj vendar hočete? Hola, tovariši, na pomoč!«

Hitro kakor blisk je hotel Dantes skočiti v morje; toda vajeno oko orožnikovo je to opazilo, in štiri močne roke ga pograbbijo v hipu, ko se hoče vreči s krova; in tuleč gujeva, omahne nazaj v čoln.

»Prav,« reče orožnik in mu poklekne na prsi, »prav! Tako držite svojo častno besedo? Ali menite, da vam je opravičiti s tepcem? Toda zdaj se le zganite, dragi moj, in pri tej priči vam poženem kroglo v glavo. Svoje prvo povelje sem prelomil, toda povem vam, da izvršim drugo.«

In res pomeri s svojo puško na Dantesa, ki začuti konec cevi kakor železen krog na enem svojih senc.

Za trenotek se ga polasti misel, zganiti se ter se na ta način s silo oprostiti nepričakovane nesreče, ki ga je zadela in oklepala s svojimi kremplji kakor jastreb; toda baš, ker je prišla ta nesreča tako nepričakovano, pomisli Dantes, da ne more biti dolgotrajna; nato si vnovič prikljče v spomin obljube gospoda Villeforta; in končno se mu zazdi, da bi bila

Če se napravi tretja zveza s Trstom, prav, naj se le napravi, ali če se hoče zvezati Idrijo z železnico tako, kakor zasluži to mesto, tako, da ne bo težav v nikakem pogledu ter bo zveza varna, potem ostane le pot do Sv. Lucije. — Lokalni patriotizem je lep, re, ali splošni interesi se mu ne smejo žrtvovati. — č.

Domače in razne novice.

Radodaren donesek. — Gosp. Ivan Golja, c. kr. finančni svetnik v pokoju, je daroval družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani K 20, „Narodni prosveti“ v Gorici K 20 in „Goriškemu Sokolu“ K 10. — Požrtvovalnemu rodoljubu srčna hvala!

Za pogorelce v Čepovanu na novo došlo: Županstvo št. Andrež pri Gorici K 50; županstvo v Boveu K 51.80; županstvo Renče pri Gorici K 30; vikarijat Pečine K 7.50. Vsem dobrotnikom ključemo: Bog povrni! — A. Podgornik, župan. I. Rejec, župnik.

Promocija. — Gospod Rudolf Šorli, sin gospoda poštnega ravnatelja v Ljubljani, je bil danes na dunajskem vseučilišču promoviran doktorjem vsega zdravilstva. Čestitamo.

V pokoj stoji gosp. Matija Šorli, poštni ravnatelj v Ljubljani, naš rojak, ter se stalno naseli v Gorici v ulici Usina, kjer je kupil hišo št. 12.

„Pevsko in glasbeno društvo“ opozarja gg. pevke in pevce, da prično spet redne pevske vaje in sicer za gospodične ob torkih in četrtek ob 6. uri, za gospode pa ob torkih in petkih ob 8. uri.

Koncem šolskega leta glasbene šole priredi društvo javen izpit učencev na glasovirju in goslih.

Tekom poletja priredi društvo pevske slavnosti s sodelovanjem pevskih društev goriške okolice. — Moški in ženski zbor priredi skupen izlet v Tolmin.

Krojaški mojsterski tečaj v Komnu. — Dne 1. maja t. l. prične pod vodstvom gosp. Matije Kunc-a, strokovnega učitelja za pospeševanje obrti c. kr. trgovskega ministerstva na Dunaju, vsled posredovanja zavoda za pospeševanje obrti v Gorici mojsterski tečaj za krojače, ki bo trajal 4 tedne.

Poduk bode obsegal vse važne ročnosti krojačev: jemanje mere, kraj, risanje vzorcev itd.

Število udeležencev tečaja ne sme biti manj nego 18 in ne več ko 32 ter se ga sme udeležiti vsak krojaški mojster in pomočnik z Goriškega, ki se pravočasno oglasi pri kuratoriju zavoda za pospeševanje obrti v Gorici ali pri županstvu v Komnu.

Poduk je brezplačen.

Pojasnila daje tudi lokalni odbor v Komnu in se je obrnil do c. kr. notarja dr. Ig. Kotnika ondi.

Z ozirom na veliko važnost vspešnega poduka za tapredovanje v tej obrti se je na dejati obilne udeležbe.

Konfekcijski trdniki J. Medved na cesti Josipa Verdi št. 38. je poveril goriški brambovski bataljon št. 5. izdelovanje oficirskih uniform.

Huzarjev še ni v Gorico. Pred kratkim smo priobčili notico, da odidejo 27. pr. m. iz Celovca v Gorico. Notico smo dobili od dobro poučene strani. Ali na to se je med goriško občino in vojaško oblastjo prišlo baje do sklepa, da občina seziđa prej vojašnico, potem pa pridejo huzarji. No, če bodo čakali te vojašnice, potem jih pa še dolgo ne bo!

Za zastavo „Rokodelskega bralnega društva“ v Tolminu je daroval g. dr. Rudolf Gruntar, odvetnik v Tolminu, znesek 10 K namesto venca na krsto pok. g. A. Devetaka. Srčna mu hvala! — Odbor.

Zgradba nove železnice. — Pišejo nam: Primorani smo se enkrat omeniti počenjanje podjetnikov, nahajajočih se na naših slovenskih tleh. Njih postopanje proti nam domačinom je že skrajno pretirano, in nam ni znano, kaj vladni organi temu počenjanje reko, da mu že ne napravijo konca.

Kolikor nam je znano, so bila vsa dela oddana pod takimi pogoji na posamezne podjetnike, da morajo v prvi vrsti domačini, ako teh primankuje, potem moči iz tostranske Avstrije dobiti delo. Ali poglejmo danes ta podjetja tako pri nas na Primorskem kakor v sosedni Gorenjski. Kaj zapazimo drugega na delu kakor blaženo Italijo pri vseh podjetjih, samo podjetje Redlich & Berger ima poleg Italijanov še nekaj ogrskih židov v poslu.

Če že prav s težkim trdom dobi kak domačin posel, ali ta podjetja ne morejo videti Slovenca, ga odstranijo brez vzroka, ali pa tako z njim počenjajo, da mora domačin sam delo pustiti, čeprav je bolj zmožen kakor Italijani ali židje.

Jedino podjetje, katero je z nami vsaj primeroma dostojno ravnalo, je Ceconijevo, in želimo delavci zopet, da bi omenjeni gospod kmalu zopet s kakim delom pričel, ker on sam (izvemši nekaj italijanskih paznikov, kateri so nas Slovence tudi močno zavidali) je z nami dostojno in kolikortoliko pravično ravnal. Druga podjetja pa vsa hiso vredna, da hodijo po naših slovenskih tleh, in čeprav je že delo močno pri koncu, vendar hočemo, naj se temu počenjanju konec napravi, ker taka ravnanja in pretiranja proti nam so skrajno ostudna, in mi sploh tega ne trpimo, ker postava je tudi za nas uboge delavce.

Gospodje poslanci naj bi pa blagovolili v parlamentu stvar pojasniti, saj vendar oni so naši zastopniki. Ako so pa proti naši prošnji in želji popolnoma nič ne ukrene, si pa poskusimo pravico sami dobiti!

Več delavcev.

Eksercije na srednjih šolah. — Naučni minister je odgovoril na interpelacijo posl. Bergerja v seji drž. zbora 4. t. m. glede veliko-

nočnih eksercij na srednjih šolah, da je starišem oziroma jih namestnikom pripušteno odločevati, ali se naj njihovi sinovi, oziroma varovanci udeležujejo duhovskih vaj ali ne. Naznaniti pa morajo svojo odločitev ravnateljstvu.

Lepo se je izvil! — Naznanjati tako odločitev ravnatelju, kakor je goriški Gassner, se pravi škodovati svojemu lastnemu otroku! — Odpraviti bi se morale sploh take eksercije! To bi bilo prav!

Novačenje v Cerknem. — Novačenje v Cerknem se je vršilo dne 3. t. m. Poklicanih je bilo 182 mož, potrdili so jih 43 k liniji, 6 v nadom. rezervi, skupaj 49. Po občinah: Cerkno 30, št. Višagora 16, Šebrelje 3; skupaj 49. — V odstotkih je potrjenih v celem tolimskem političnem okraju k liniji 16.08 %, v nadom. rezervi 2.78; nepotrjenih je torej 81.14 %.

Konsum v Devinu. — Kakor se nam poroča, se je z vso naglico sklenilo pretekli teden napraviti veliko konsumno društvo! Kakor čujemo, stojijo na čelu temu „podjetju“ tudi nunci. Potem bo že lepo društvo!

„Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici“ vabi na letni občni zbor, ki bo na cvetno nedeljo dne 16. aprila 1905. točno ob 2. uri popoldne v društvenih prostorih z naslednjim dnevnim redom: 1. Letno poročilo odbora. 2. Račun za leto 1904. 3. Proračun za leto 1905. 4. Morebitni predlogi. 5. Volitev predsednika, 10 odbornikov, 3 namestnikov, 3 pregledovalcev računov in 5 razsodnikov.

Skrivnostna smrt? — V Vratih pri Čepovanu je umrla 17. pr. m. okoli 30 let stara Josipina Renko na porodu; imela je dotle že štiri otroke. Ko so jo zagreblji, čez čas se je začelo govoriti, kakor da bi bila kriva smrti babica z možem umrle. Porod je bil abnormalen. Pravi se, da je pomagal mož, ker ni bilo drugega poleg, ali izvršilo se je vse v neredu, na kar sta molčala o vsem babica in mož rajnke. Šla je radi tega sodnijska komisija v Čepovan, ki je dala izkopati truplo, katero sta zdravnik raztelesila. Babica je povedala preiskovalnemu sodniku, da ni nič kriva, Renko pa pravi, da ni ime! nič opraviti s svojo roko pri tej reči.

Prva toča. — V četrtek popoldne okoli 2. ure je nastala nevihta, in padala je toča, še precej velika. Posebnih poškodb pa k sreči ni.

Pozna Velikanoč. — Velikanoč pade letos šele na dan 23. aprila. Tako pozno, kakor letos, že ni bila skoro 100 let. Obhaja se namroč Velikanoč prvo nedeljo po prvem pomladanskem škipu. Ščip je bil letos nekaj ur pred začetkom spomladi 21. pr. m. Prvi pomladanski škip bo šele 19. t. m. Odtod Velikanoč na dan 23. t. m.

Pregledovanje živine. — Konzulent za živinorejo v c. kr. poljed. ministerstvu g. Gierth si je ogledal v spremstvu g. c. kr. kmet. nadzornika Frühaufa živino v naši deželi: po

Krasu, Vipavskem, v Brdih in v gorah. Po njegovem mnenju se nahaja naša živinoreja na jako nizki stopinji; zlasti na Krasu, v Vipavski dolini, v Brdih in na Kanalskem bo treba še mnogo dela za povzdigo živinoreje. Dobro napredujejo v živinoreji v Furlaniji in deloma v gorah. Pač umevno glede Furlanije, saj za Furlanijo se stori vse, za Slovence pa nič. —

„Jaka“ cesarjeviča Rudolfa“ v Divači. — Tržaška podružnica „Slov. plan. društva“ napravi povodom prevzeta te jame drugo nedeljo meseca maja velik slavnostni izlet v Divačo. Povabljena bodo tudi razna društva. Iz Trsta se priredi poseben vlak, baje tudi iz Ljubljane. Z obiskom jame bo združena tudi velika ljudska slavnost.

Vojaški pogreb brez godbe. Pretekli teden so pokopali v Gorici topničarja Petka iz Logatca, ki je umrl v tukajšnji vojaški bolnišnici za sušice. Vojaški pogrebi so navadno lepi, ginjaivi. Vojaški položijo kak venec na krsto žrtvi, navadno pridejo, če ni predaleč, tudi stariši, bratje, sestre ali sorodniki, vojaki in nekaj častnikov gre za pogrebom, in milo se razlega pred vozom vojaška godba. — Vse je bilo že pripravljeno za pogreb nesrečnega topničarja Petka, vse zbrano z žalujočimi stariši vred, le — vojaške godbe ni bilo od nikoder! Ta ni dobila povelja za pogreb, in ni je bilo. Sprevod se je pomikal brez godbe, le trobentač je vsako toliko časa zatrobil. Ljudje so se spogledavali, in kar ni jim šlo v glavo, kako se more vršiti tak pogreb brez godbe. Da to ni uplivalo ugodno na spremljevalce, zlasti ne na vojake, je umevno. Kdo je to zakrivil? Ali poveljstvo na stražišču?!

Na dan s slovenskimi napisi. — Le premalo je še slovenskih napisov v mestu, da, skoro nič jih ni. V tem oziru vlada pri nekaterih prevelika mlačnost in neopravičen strah. Vpoštevamo obzirnost in trgovsko stališče, ali ta obzirnost ne sme biti preziranje slovenščine. So pa tudi Slovenci, (bolje „Slovenci“), ki imajo le laški ali pa laški in nemški napis — o slovenščini ne duha ne sluha! V tem oziru je potreba še korenite spremembe, ki pa mora priti! — Slovenske napise morajo imeti tudi Lahi. Začeli so laški založniki vina.

Laško petje v Gor. Vrtojbi. — Žalostno je, da se dobi v naši okolici še vedno mladeničev, ki tulijo po cesti laške pesmi. To je grda razvada. Sicer je res, da ponehava aško petje ter je v nekaterih krajih že popolnoma ponehalo, ali v Gor. Vrtojbi lahko vidiš kako nedeljo tropo mladih fantičkov, ki gredo široko po cesti ter krulijo po laško. Da jih ni sram! Kaj ni nikogar, ki bi podučil take po-biće, kaj je dostojno in kaj ne?!

Trilje Francozi so prišli v četrtek na tukajšnjo policijo, ker so bili brez vsakih sredstev ter utrujeni od potovanja, da se jih odpošlje domov. Svoje dokumente so imeli v

(Dalje v prilogi.)

smrt v čolnu, prihajaje iz orožnikove roke, nedostojna in ne vredna njegove osebe.

Omahne torej na dno čolna, tuleč jeze, in blazno vije svoje roke.

Skoro isti hip začuti močan sunek; čoln je pristal k bregu. Jeden izmed brodarjev skoči na skalo, katere se je dotaknil prednji del čolna, in Dantes opazi, da so dosegli svoj cilj.

Res ga prisilijo štirje stražniki, ki so ga držali za roke in za vrat, da vstane, zapusti čoln ter odide v njihovi sredi po stopnicah, vodečih na grad; prostak pa mu sledi od zadaj s puško, na kateri je bil nataknjen bajonet.

Dantes se ne upira po nepotrebnem; njegova počasnost je bila bolj posledica omamljenosti kakor pa nepokorščine. Omahoval je in se opotekal kakor pijanec. Zopet je videl vojake, ki se nastavijo v dve vrstah, da bi šel med njimi; čutil je stopnice pod nogami, opazil, da gre skozi neka vrata in se ta vrata za njim zapro; toda vse samo mehanično, kakor skozi meglo, ne da bi razločeval kaj določnega. Niti morja ni videl, te neskončne bolečine za jetnike, ki se ozirajo čez prostrano ravan v strašni zavesti, da ne morejo preko nje.

Ustavijo se za trenutek, in zdaj poskusi, zbrati svoje duševne moči. Ozre se okoli sebe in vidi, da se nahaja na dvorišču, obdanem od štirih visokih sten; slišati je bilo počasne in enakomerne korake straž, in kadar so prišle v svit, ki so ga metale luči iz notranjosti poslopja, se je videlo, kako se leskečejo cevi njihovih pušk.

Na dvorišču so čakali približno deset minut. Svesti si, da Dantes ne more več ubežati, so ga orožniki izpustili. Čakali so povelj.

Ta povelja pridejo.

„Kje je jetnik?“ vpraša neki glas.

„Tukaj,“ odgovorijo orožniki.

„Pojdite!“ pravijo orožniki in porinejo Dantesa naprej.

Jetnik sledi svojem vodniku v sobo, ležečo precej globoko. Gole in vlažne stene so bile videti, kakor da so jih

omotile solze. Neke vrste svetilka je stala na pručici, in njena luč, ki je dobivala hrano od smrdeče masti, je razsvetljevala lesketajoče se stene tega strašnega bivališča. V siju luči vidi Dantes svojega vodnika, jetničarja, oblečenega slabo in s surovimi potezami na obrazu.

„Tu je vaše bivališče za to noč,“ pravi; „pozno je, in gospod guverner je odšel spat. Jutri, ko pregleda vaše papirje in izve povelja, tičoč se vas, vam odkaže morda drugo stanovanje; do tedaj je tukaj kruh, v onem vrču voda, tam v kotu slama. To je vse, česar si more želeči jetnik. Z Bogom!“

In predno odpre Dantes usta, da bi mu odgovoril, predno vidi, kam je položil jetničar kruh, predno spozna, kje ima iskati omenjeni vrč, predno ve, kje je kot, v katerem ga pričakuje slama, služeča mu za ležišče, vzame jetničar svetilko, zapre vrata za seboj ter odtegne jetniku motni sij luči, ki mu je razsvetlil samo mimogrede kakor blisk mokre zidove njegove ječe.

Sam ostane v noči in temi prav tako nem in temen kakor oboki, ki so viseli nad njim in katerih ledeni hlad je legel na njegovo razbeljeno čelo.

Ko vržejo prvi solnčni žarki v to luknjo nekoliko svetlobe, prinese jetničar Dantesu obvestilo, da lahko ostane, kjer je. Dantes se ni ganil z mesta; zdelo se je, da ga je držala železna pest na mestu, kamor je stopil zvečer. Njegove oči, zatekle od solza, so nepremično bulile v tla. Prebil je vso noč stoje, ne da bi spal le trenutek. Jetničar se mu približa in gre okoli njega, toda Dantes ostane, kakor da ga ne vidi. Potolče ga po rami; Dantes zatrepeče in dvigne glavo.

„Ali niste spali?“ ga vpraša jetničar.

„Ne vem,“ odvrne Dantes.

Jetničar ga začuden pogleda.

„Ali niste lačni?“ nadaljuje.

„Ne vem,“ ponovi Dantes.

„Ali česa želite?“

„Rad bi videl guvernerja.“

Jetničar zmaje z rameni in odide.

Dantes gleda za njim ter iztegne svoje roke za pol odprtimi vrati, toda vrata se zapro.

Zdaj prične ihteti silno, kakor bi hotelo raznesti to ihtenje njegove prsi. Solze mu teko po licih kakor dva potoka; vrže se s čelom na tla in moli dolgo, ključ si v spomin vse svoje preteklo življenje in vprašuje se, kaj je pač zakrivil v tem tako mladem življenju, da je zaslužil tako kazen.

Tako je minul dan; jede! je samo nekaj grizljajev kruha in pil nekaj kapljic vode. Zdaj je stal, zatopljen v svoje misli, zdaj je letal po svoji ječi semintja kakor divja žival, zaprta v železno kletko.

Zlasti jedna misel ga je napravljala besnega, namreč da tekom svoje vožnje ni vedel, kam ga peljejo, ter je ostal zato tako miren. Desetkrat bi bil skočil labko v morje, in ko bi bil enkrat v vodi, bi bil s pomočjo svoje izurjenosti v plavanju, s pomočjo svoje velike vaje, potom katere je postal jeden najboljših marseilleskih potapljačev, izginil pod vodo, ubežal svojim stražnikom, dosegel obal, se skril na primernem mestu ter pričakal kako ladijo, prihajajočo iz Genove ali Španije, odšel v Italijo ali na Špansko ter pisal od tam Mercedi, naj pride za njim. Kar se je tikalo njegovega življenja v kaki tuji deželi, je bil lahko miren: dobrih pomorščakov manjka povsodi; govoril je italijansko kakor Toskanec, špansko kakor Kastilijanec. Živel bi bil mirno in prosto z Mercedo in svojim očetom, kajti njegove oči bi bil gledali za njim. Mesto tega je bil jetnik na gradu Ifu, v tej ječi, iz katere ni mogoče ubežati, kjer ni mogel izvedeti, kaj se je zgodilo z Mercedo in njegovim očetom, in vse to, ker je zaupal besedi gospoda Villeforta. Pri taki misli bi človek zbrazil! Tudi se je premetaval Dantes besno po sveži slami, katero mu je prinesel njegov jetničar.

Drugo jutro vstopi jetničar zpet ob istem času.

„Torej,“ vpraša jetničar, „ali ste danes pametnejši kakor včeraj?“

Dantes mu ne odgovori ničesar.

redu. Imenujejo se Brossard A., 19 let star, Michel H., 20 let star, in Steirvec L., 42 let star. Da se polizve, kaj in kako je s temi Francozi, so jih poslali začasno v zapore v ulici Dogana.

Osebnostna vest. — Ker je poštni višji kontrolor g. Fr. Stermole premeščen v Trst, pride na njegovo mesto g. Anton Gregorčič, poštni kontrolor v Ljubljani.

„Društvo slovenskih književnikov in časnikarjev“ je imelo v sredo izredni občni zbor. Na dnevnem redu je bila sprememba pravil, volitve stalnega društva odbora in določitev vpisnine in članarine. Pravila, kakor tudi opravičilo je zbor z neznatnimi spremembami odobril po daljši debati. Za društvenega predsednika je bil izvoljen g. dr. Fran Zbašnik. Vpisnina se je določila na 2 K, članarina pa: za prave člane po poklicu mesečno po 1 krono, za druge člane po 50 vin. mesečno, za podpornike pa po 4 krone na leto.

Klerikalne hudobije in zvitarje. — V štev. 22. dne 18. marca t. l. smo priobčili naznanilo, da priredi goriška ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v dvorani „Trgovskega doma“ dramatično zabavo v korist družbi sv. Cir. in Met. Podpisan je bil odbor. Notico smo priobčili na prvem mestu. Imeli smo pred očmi le dober namen — dasi podružnica stoji na klerikalni strani. Pretekli teden smo dobili vspored, pisan; na tem vsporedu stoji kar nakrat poleg družbe sv. Cir. in Metoda tudi „Šolski Dom“! Da je moralo nas to presenetiti, je pač umerno. Na obeh noticah je bil podpisan odbor. Toda ne gledajmo na to smo napravili v soboto, ker nam je došla notica precej pozno, kratko vest o dramatičnem večeru v „Trg. domu“ z opazko, da vspored priobčimo prihodnjic. Imeli smo namen, ostati do konca pri noticah o dramatičnem večeru 9. t. m. Prezreti smo hoteli prefriganost, da se nam je prvotno povedalo, da bo večer le na korist družbi sv. Cir. in Met. Ali kaj se je zgodilo? V nedeljo je bil koncert našega „Pevskega in glasbenega društva“. „Gorica“ je dobila obvestilo o tem koncertu, toda v svoji peklenski hudobiji so vrgli uredniki „Gorice“ to naznanilo v koš, na to pa v „sveti jezi“ napisali v „Gorici“ bojkot omenjenemu koncertu. „Gorica“ je delala v soboto v posebni notici reklamo za dramatičen večer, je priobčila vspored o tem večeru podružnice in vrhu tega je napravila še tretjo notico, s katero je opozarjala občinstvo na nemško opero „Lohengrin“ v laškem gledališču, češ, jutri greste lahko v laško gledališče, kar se tiče „Trgov. doma“, pa pojdite vanj 9. t. m., ko bo predstava za „Šol. Dom“! Toliko hudobijo so razkrili, tako očitno so bojkotirali koncert eminentno važnega društva! Seveda se izgovarjajo sedaj, da je to zakrivil le en sam, ali kdor jim to verjame, mora biti prav navaden tepec, ker dejstvo, da ni bilo blizu klerikalcev, kaže, da se je napovedal bojkot v sporazumljenju. Ni jih bilo, nekateri so šli poslušat nemško opero, drugi čakajo pa dra-

matičnega večera 9. t. m. In kaj takega so storili še potem, ko se je videlo, kako dobrohotno smo jim prišli naproti, ko so videli tudi, kako smo priobčevali notico o veselici v Kobaridu, namenjeni v korist „Šol. doma“. Mi smo delali to namenoma, da krenejmo klerikalci na druga pota nasproti našim prireditvam. Lepše pač nismo mogli postopati, obzirnejše ravnanje ni bilo mogoče. Toda vsakdo, kdor ima s klerikalcem opraviti, se opeče, tu opekli smo se tudi mi. Nič niso vpoštevali dobrohotnega napeljevanja na skupno podpiranje društev, marveč odlaščno so napovedali bojkot koncertu, in izvedli so ga! — Hudobija je še toliko večja, ker so vedeli, da dobijo v „Trg. domu“ prostore po izredno nizki ceni. Dala se jim je tudi prednost, da nastopijo prej nego „Prosveta“ — res, velika obzirnost in popustljivost, ki je pa tudi prav po klerikalno plačana!

Klerikalci so intransigentni, brezobzirni ljudje. Da pa postopajo tako, kakor rečeno, na tem so krivi nemalo naprednjaki sami. Ti lezejo na vse njihove prireditve, pa če oni še toliko bojkotirajo naše. Potem seveda imajo klerikalci lahko stališče, češ, mi jih bojkotirajmo, oni pridejo vsejedno k nam. Smejejo se v pest, in prav imajo. Klerikalci hočejo vsemu, kar je naprednega, le pogin. Radi tega pa so vsi oni naprednjaki, ki jih podpirajo, dokler stojijo na znanem intransigentnem stališču, sokrivi na tem, če pri naših prireditvah ni vse tako, kakor bi moralo biti. Ako bi se ravnali po vzgledu klerikalcev, potem bi utegnilo biti drugače...

Shod županov, ki se ima baviti z razmerami v naši deželni hiši, ni vseh „Gorici“. Verjamemo! — Slaba vest! Prav zato pa naj se županstva le pobrigajo čim prej čim boljše, da pride v kratkem času do takega shoda. Kdor ima čisto srce in čiste roke, se ne sme bati nastopa na takem shodu!

13 častnikov in mož iz šole-jahalnice druge trenske divizije je prišlo včeraj v Gorico. Danes so odšli v Trzin.

Z revolverji na občinskega redarja. Iz gostilne Terezije Širok v Podgori je bil spravljen obč. redar 8 vinjenih moških, ker pa so po cesti še vedno peli in igrali na harmoniko, jim jo je vzel. Dva sta pograbila za nože, redar pa je vstrelil iz revolverja na tla. Potem je tudi eden teh, neki Smrekar (bili so vsi s Kranjskega) pograbil za revolver. Redar je bežal. Baje je bilo oddanih nanj 11 streliv. Zadet ni. Redar se je skril, ali ko so ga dobili, so ga pretepli. Orožniki so potem aretirali vseh 8 ter jih privedli v Gorico v zapore.

Ogenj je bil nastal včeraj dop. v hiši Legišev v Korenski ulici ter je segel že do strehe. Ognjegasci so pogasili hitro ter odstranili nevarnost.

Poskušen samomor. 20 letna A. Gilčert v Bukovici je v prepiru s svojim bratom pograbila revolver ter se vstrelila v trebuh. Prenesli

so jo v tukajšnjo žensko bolnišnico, kjer so jo operirali.

Cesarski urad ni „botega“! — V davčni urad v Gradišču ob Soči je bil prišel krčmar Fior. Suffer. Ker je moral čakati pri blagajni cel četrt ure, da je nekaj plačal, ga je to ujezilo, udaril je na vrata pri blagajni ter imenoval davčni urad „botega“. Blagajnik ga je šel tožiti in Suffer mora plačati 20 kron globe.

Samomor pod vlakom. — 60 letni Fr. Pizzamiglio iz Paparjana pri Pierisu je šel v soboto zvečer od doma, in ko je prišel do proge furlanske železnice, se je vlegel počez ter počakal vlaka. Vlak ga je raztrgal na dvoje in razmesaril. Drugo jutro so našli razmesarjeno truplo. Pizzamiglio je bil krčmar. Baje se mu je večkrat mešalo ter je bil že tudi v opazovalnici v tukajšnji bolnišnici.

Bratno in pevsko društvo v Dobravljah priredi dne 21. maja veselico s tombolo.

Zaplenjen kruh v Trzinu. — Prebivalstvo v Trzinu se je pritoževalo, da dobiva iz nekaterih pekarij slab, nezdrav kruh. Te dni sta dobila načelnik občinske straže in en stražnik nalog, pregledati pekarije. V dveh sta našla slab, premalo pečen kruh ter ga zaplenila večje število kilogramov. Slab kruh provzroča tudi pelagro.

Orzna tatvina. Neki posestnik iz Brume pri Zagradu je bil šel te dni s svojim kolesjem v bližnje vasi, da bi nakupil sena. Ko se je vračal, se je vstavil v vrati v krčmi. Bilo je pod noč. Na konja sta pazila dva dečka. Ker je prišel nekdo, se vsedel v koleselj ter pognal konja. Ko je stopil oni posestnik iz krčme, je začuden gledal, kje je koleselj, ali ondi ga ni bilo nikjeri dobiti.

Laskega vojaškega begunca H. Pellegrina, ki je bil prišel v roke politični oblasti v Gradišču ob Soči, so izpustili na svobodo, ali pod tem pogojem, da zapusti Avstrijo ter gre na Ogrsko, ker je bil izgnan že s Primorskega, s Koroškega in Kranjskega.

Neusmiljeni vozniki. Pogostoma čujemo pritožbe, da nekateri vozniki, ki vozijo železje za novo železnico po mestnih cestah in ulicah, neusmiljeno ravnaajo z živino, pretepujejo je, kadar ne more izpeljati takoj, da mora človeka, ki to vidi, obiti jeza. Če koga dobi policija, naj mu da zaslužen kaznen.

Društvo „Ljudski oder“ v Trstu priredi v torek 18. aprila ob 8¼ uri zvečer v veliki dvorani „Delavskega Doma“ ulica Boschetto 5, II. nad. I. znanstveno predavanje.

Predaval bo gospod Ivan Novak, odvet. kandidat, o predmetu: „Znanost in delo“. Vstopnina 20 v. V dvorani je na razpolago 40 sedezov.

Odprti lekarni. — Jutri pop. bosta odprti v Gorici lekarni Pontoni-Kürner.

Ponočna služba v lekarnah. — Od dne 9. 3. 16. t. m. bo ponočna služba v lekarnah Pontoni-Kürner.

„Hotel Jelen“ si je nabavil velik orkestrion, ki proizvaja razne koncertne in plesne komade.

Zgubil se je konjski komat od Sv. Lucije ob Soči do Gorice. Kdor ga je našel, naj se oglasi pri Ivanu Pičulinu v Sv. Luciji.

Listnica. — G. dop. v Ajd. — Prihodnjic.

Živahna polzvedovanja in zdravniška priznanja dokazujejo, da je Zoltanovo mazilo izvrstno zdravilo proti protinu in revmatizmu, katero pri bolečinah izdatno pomaga. Dobiva se v Zoltanovi lekarni, Budimpešta, V., Szabadsag-ter. Steklenica K 2.—

Ponos vaše gospodinjice je dobra kava.

Kathreinova Kneippova sladna kava

se ne bi smela pograti v nobenem gospodinjstvu, kadar se napravi kavana pijača.

o o o

Zahtevajte le izvrstno kavo s imenom „KATHREIN“.

Rogaški „Styria-vrelec“

pospešuje tek, redno prebavo in vreja stolico.

Vojna med Rusi in Japonci.

Z bojišča.

Dopisnik „Novega Vremena“, Olginski, poroča iz Hundulina: Ob fronti je vse mirno. Samo general Miščenko je v neprestani dotiki s sovražnikom. Miščenko je junak, kakoršnjih je le malo najti. Ko je za časa umikanja iz Mukdena izvedel, da se je pojavila v armadi „mika panika“, se je usedel v voz in prevzel poveljstvo svojega oddelka, dasi še ni okrevan od ran in še ni mogel hoditi. — Kitajci zatrjujejo, da Japonci že operirajo na mongolskem ozemlju z namenom, v velikem krogu obiti rasko desno krilo. Drugi viri pa pravijo, da je maršal Ojama najboljše voje svojih pet armad poslal proti Cickarju in Vladivostoku in da se na pozicijah severno od Tielina nahaja samo manjša armada, ki je jedva toliko, da vzdrži prvi ruski naval.

„Osrčite se, osrčite!“ mu pravi. „Ali želite česa, kar vam morem dovoliti? Govorite!“

„Rad bi govoril z guvernerjem.“

„Ej,“ pravi jetničar nestrpno, „povedal sem vam že, da je nemogoče.“

„Zakaj je to nemogoče?“

„Ker po postavah, ki so veljavne v ječi, jetniku ni dovoljeno, da bi zahteval priti predenj.“

„Kaj pa je tukaj dovoljeno zahtevati?“ vpraša Dantes.

„Boljšo hrano, če jo plačate, izprehod, in zdajpazdaj knjige.“

„Knjig mi ni potreba, na izprehod se mi ne ljubi iti, in s svojo hrano sem zadovoljen; torej želim samo jedno, namreč govoriti z guvernerjem.“

Če me hočete jeziti z vednim ponavljanjem jedne in iste prošnje, vam ne prinesem ničesar več jesti.“

„Prav,“ pravi Dantes, „če mi ne prineseš ničesar več jesti, umrjem lakote, to je vse.“

Glas, s katerim je govoril Dantes te besede, pokaže jetničarju, da bode njegov jetnik srečen, če umre. Ker pa ima jetničar od vsakega jetnika na dan kakih deset vinarjev dobička, preračuni jetničar izgubo, katero bi provzročila njegovi blagajni Dantesova smrt, ter nadaljuje milejše:

„Čujte: kar želite, je nemogoče, torej ne zahtevajte zopet, kajti nobenega primera nimamo, da bi bil prišel guverner na jetnikovo prošnjo v njegovo celico, če boste pametni, se vam pa dovoli hoditi na izprehod, in mogoče je, da pride nekega dne tekom vašega izprehoda mimo guvernerja; tedaj mu lahko poveste, česa želite, in potem je odvisno od njega, če vam odgovori.“

„Toda,“ pravi Dantes, „koliko časa pa moram čakati na ta način zastoj tega slučaja?“

„Vraga,“ pravi jetničar, „jeden, dva, tri mesece, morda jedno leto.“

„To mi je predolgo,“ pravi Dantes, „takoj hočem govoriti z njim.“

„O,“ pravi jetničar, „ne zataplajte se tako v jedno samo željo, katere ni mogoče zadovoljiti, ali pa v štirinajstih dneh znorite.“

„Kako meniš to?“ pravi Dantes.

„Da, znorite, kajti norost se vedno pričenja tako; tukaj imamo za to neki vzgled: pred vami je prebival v tej sobi neki abbe, ki je vedno ponujal guvernerju milijon, če bi ga izpustil, in postal vedno bolj in bolj blazen.“

„In koliko časa je že, odkar je zapustil to sobo?“

„Dve leti.“

„Ali je bil oproščen?“

„Ne, prišel je v luknjo.“

„Čuj,“ pravi Dantes, „jaz nisem niti abbe niti blazen; to poslednje morda še postanem, toda zdaj sem, hvala Bogu, še pri popolni zavesti; staviti ti hočem neki drugi predlog.“

„Kakšen?“

„Ne ponudim ti milijona, ker ga nimam, ampak ponujam ti sto talarjev, če greš prvič, ko prideš v Marseille, h Kataloncem in izročiš neki deklici, ki se imenuje Mercedes, ne pisma, ampak samo dve vrsti.“

„Če ji izročim ti dve vrsti in se to izve, izgubim svojo službo, ki mi donaša na leto brez napitnine in hrane tisoč liber; vidite torej, da bi bil velik tepec, če bi stavil v nevarnost tisoč liber, da bi jih dobil tri sto.“

„Prav,“ pravi Dantes, „torej poslušaj in si dobro zapomni, kar ti povem: če nečeš nesi Mercedi dveh vrst od mene ali ji vsaj povedati, da sem tukaj, te počakam nekega jutra za svojimi vrati ter ti razbijem s to pručico tvojo glavo.“

„Grožnje!“ vsklikne ječar, stopi za korak nazaj in iztegne svoje roke v obrambo. „Gotovo pričenjate blazneti, z abbejem je pričelo prav tako, in v treh dneh boste popolnoma blazni“

kakor on. K sreči se nahajajo na gradu Ifu celice za take ljudi.“

Dantes pograbi pručico in zamahne z njo nad njegovo glavo.

„Prav, prav,“ pravi jetničar. „Če torej nikakor nečete drugače, obvestim guvernerja.“

„Lepo!“ pravi Dantes, postavi pručico na tla in sede na njo s povešeno glavo in blodetimi očmi, kakor da je res že blazen.

Jetničar odide, pa se vrne takoj s štirimi vojaki in s korporalom.

„V imenu guvernerjevem,“ pravi, „peljite jetnika za jedno nadstropje nižje!“

„Torej v luknjo,“ pravi korporal.

„Da, v luknjo; norca moramo spraviti k sovrstnikom.“

Štirje vojaki pograbiyo Dantesa, ki jim sledi brez upora, kakor da je omamljen.

Peljejo ga za petnajst stopnic globokeje, in nato se odpro vrata luknje, v katero vstopi z besedami:

„Prav ima, norce je treba spraviti k njihovim sovrstnikom.“

Vrata se zapro, in Dantes tipa z rokami okoli sebe, da pride do zidu. Nato sede v kot, dočim se prično njegove oči navajati teme in razločevati predmete, ki so ga obdajali.

Jetničar je imel prav. Do Dantesove blaznosti ni manjkalo več mnogo.

(Dalje pride.)

Iz Tokija se brzojavlja: Večji oddelek japonske posadke v Čancunu je pregnal Ruse iz Tankaša, dve milj severno od Čansuna, in iz Sumienčinga, devet milj zapadno od Čansuna, ter zasedel obe imenovani vasi. Ko so Japonci pregnali sovražnika, se iz Samiaoca, so v torek pridrli do Santaoka. Naleteli so na 500 ruskih konjenikov in se zapletli z njimi v boj. Kozaki so se končno morali umakniti proti severu.

Iz Petrograda pa se poroča: Japonska armada se je zadnje dni jela umikati na jug, kar se zdi ruskim poveljnikom zelo sumljivo. Kakor se brzojavlja „Birževim Vjedomostim“ iz Harbina, koncentrujejo sedaj Japonci svoje sile, da bi zadali ruski armadi odločilni udarec.

Epizoda iz Port Arturja.

Ko se je obleganje Port Arturja po japonski sodbi predolgo zavlčevalo, so dijaki roždestvskega vseučilišča, 2000 po številu, vložili na morskem peticijo, naj odstrani Nogija in njegove poveljnike ter jih nadomesti z boljšimi. Peticijo je rešil peticijo tako-le: Vseh 2000 podpisanih dijakov mora takoj k Port Arturju, da pomagajo Nogiju pri obleganju. Ko je trdnjava padla, je ostalo od 2000 dijakov živih le še 50.

Zakaj so bili Rusi premagani?

To vprašanje premišljujejo zdaj na Ruskem, in vsi odgovori merijo na to, da poveljniki večjih oddelkov niso znali izvrševati svojih nalog. Poročevalec „Nov. Vremena“ pravi: 25. januarja so naši vojaki napadli Sandepu, a črteže so dobili šele 26. januarja. To nas je stalo 10.000 ljudi in mi nismo vzeli Sandepu.

Značilen je sledeči dogodek iz boja pri Sandepu. Bilo je 20° mraza, in kozaki, zaviti v debele kitajske plašče, so šli s sekirami na reko, da prebijajo led in napojijo svoje konje. A pot jim zastavi prevoz velikanskih voz, ki vozijo čolne za pontonske mostove. Čemu pa vozite pontone? vprašajo kozaki? — „Ukazano nam je, da postavimo most.“ — „A vi ste sami privozili s težkimi vozovi čez led. Kaj treba torej mostu? To je res, a nam je ukazano tako!“ Zdaj si pa pomislite, da nam je ravno ta težavni prevoz nepotrebnih pontonov delal največje težave pri umikanju!

Tri dni prej je bil dal Kuropatkin povelje k odstopu od Mukdena. A šli so šele tedaj, ko jih je že obstreljeval sovražnik, kar je zakrivilo strašno paniko. Vsaka armada je šla svojo pot. Naša tretja armada bi bila morala po mandarinški cesti in vzhodno od nje; a ne, ona je šla rajši po zapadni strani. Vsled tega je nastala zmešnjava med prvo in tretjo armado, katero so Japonci takoj porabili za napad.

Zdaj sem srečal — pravi isti dopisnik — velik prevoz, ki je bil že pred enim letom odposlan iz Kijeva. A seveda ni nikdar služil svojemu namenu, ker so ga le prevažali sementertje brez konca in kraja, med tem ko je vsa armada morala živeti le od mukdenske zaloge. V Kirin, kjer bi se bilo dobilo dovolj mongolske živine, so poslali iz Rusije veliko množino mesa in konj. Ko smo imeli v Mandžuriji že 250.000 konj za vojaštvo in prevoz, so nam pošiljali po železnici konje, namestu ljudi in pušk!

Obkoljevanje Rusev

Priljubljeni Japonci, kakor kažejo poročila, skrbno; baje prodirajo Kitajci skupno z Japonci skozi Mongolije. General Linevič je baje nasvetoval Evropejcem v Harbinu, naj zapustijo mesto. Splošno se sodi, da se bližajo z nova večje bitke.

Japonsko-kitajski načrti.

Japonski poslanik v Washingtonu je ponovil v nekem razgovoru svojo izjavo, da bo Japonska zahtevala od Rusije vojno odškodnino ter odstop ozemlja. Priponil je, da bo Kitajska v desetih letih zamogla nastopiti proti Rusiji. Ta poslanikova izjava je tem pomembnejša, ker je dobil državni departement poročila, da dela Kitajska načrte za zgradbo velikega brodograjskega in za ustanovitev velike armade. Carinski ravnatelj Robert Hart je predložil vladi v Pekinu načrt za reformo davkov; po tem načrtu bi se državni dohodki zvišali od 56 milijonov dolarjev na 200 milijonov. S tem denarjem bi se zgradilo 20 bojnih ladij, 20 križark, 120 torpedovk in lovilcev torped ter vzdrževala armada 200.000 mož.

Napad na Sahalin in Vladivostok.

„Morning Post“ javlja iz Sanghaja, da namenjajo Japonci v najkrajšem času zasesti otok Sahalin in z morske strani napasti Vladivostok.

Eskadra admirala Kammura se je neprestano križari v bližini Vladovostoka. Čim bosta pristanišče in dohod vanj popolnoma prosta ledu, bodo Japonci nemudoma prišli z operacijami.

Ruski prapor iz Port Arturja.

Iz Moskve potrjujejo vest, da se Japonci niso polastili nobenega vojnega praporja portarturskega. Ruska vojna znamenja je rešila pod poveljstvom barona Kassinskega torpedovka „Statny“, ki jih je odnesla v Čifu. 20. decembra so došla v Čifu, sedaj pa so že na poti v Rusijo. Rusi so bili sklenili, da poženejo torpedovko „Statny“ v zrak, ako bi jo Japonci obkolili; v to svrhu so prapore sneli s palic in jih privezali na topove.

Japonci o brodogradnji Roždestvskega.

Dopisnik lista „Ruskoje Slovo“ v Sangaju je imel pogovor s korespondentom Valle, ki je deset let bival na Japonskem. Ta zagotavlja, da Japonci zelo resno računajo z brodogradnjo Roždestvskega. Japonci so vznemirjeni in niso nič kaj gotovi, kaj bi napravili. Vse je prepričano, da se bodo junija meseca dogajale važne stvari na morju in bi to utegnilo popolnoma izpremiti vojni položaj. Japonski mornariški štab se tega dobro zaveda in je zato ojačil križarsko brodogradnjo; opazovalne ladje japonske se vedno v primerni daljavi drže brodogradnje Roždestvskega.

Poročilo generala Harkeviča.

General Harkevič je brzojavil glavnemu štabu: Ob boku naše armade se je, kakor se poroča, pojavil sovražni oddelek na mandarinški cesti in na cesti, ki vodi iz Čantafu v Maikakai. Pet verst od Kincijena se je naš oddelek spopal z japonsko pehoto. Sovražnik je bil potisnjen z dveh pozicij ter razpršen vsled ognja našega oddelka in po kozakih.

Največja bitka.

„Rus“ pravi: Doslej se še ni vršila največja bitka te vojne, ki se bo bila najbrže jugozahodno od Kirina. Ako se Linjevič umakne do Harbina, bo to znamenje, da morajo Rusi zapustiti Mandžurijo. — „Novoje Vremja“ pa piše, da Japonci zavzemajo Kirin 20. aprila, Harbin pa do 6. maja.

General Carkevič poroča, da je bila japonska artilerija primorana umakniti se do Tsuluhu. Oddelek Rusov se je zapletel v boj pri Tsinsatunu z Japonci. Izid neznan.

Razgled po svetu.

Biskup Strossmajer je baje nevarno obolel. Nahaja se v agoniji ter je pričakovati katastrofo.

Slovenec kot profesorji na dunajskem vseučilišču. — Stotnik Fridolin Kavčič je prišel v praški „Politiki“ zanimiv podlistek o Slovencih kot profesorjih na dunajskem vseučilišču v 15., 16. in 17. stoletju. Kavčič je dognal, da je v 15. in 16. stoletju med profesorji na dunajski univerzi bilo 15 Slovencev.

„Stabilimento Tecnico“. — Dne 5. t. m. je bil zbor „Stabilimenta“ v Trstu. Uslužbni je bilo lani poprečno 2662 delavcev proti 3063 v letu 1903. Koncem leta 1904. so bile še v delu bojne ladje „Nadvojvoda Karol“, „Nadvojvoda Friderik“ in „Nadvojvoda Ferdinand Maks“. Naročenih je 13 torpedovk in 5 destroyerjev. Čisti dobiček je znašal uštet predlanski saldo dobička 345.457 K.

Nemiri na Ruskem. — Iz mnogih okrajev okrožja Gori se poroča o večjih izgredih kmetov, naperjenih proti plemičem in duhovnikom. Izgredniki so požigali in plenili, pustošili gozdove ter ropali denar.

Sestanek nemškega cesarja z laškim kraljem. — V Neaplju sta se sešla nemški cesar in laški kralj. Zbrale so se ogromne množice, ki so priredile kralju navdušene ovacije. Vlada sta se pristrčno pozdravila ter se ponovno obojela. Pri zajutreku na jahti „Hohenzollern“ sta si napila oba vladarja.

Nemški cesar je povdarjal trozvezo, laški kralj pa prijateljstvo med nemškim in laškim narodom.

Vesolovski sokolski shod v Zagrebu. — Zveza hrvatskih sokolskih društev je imela te dni sejo, v kateri se je vršilo posvetovanje glede vesolovskega sokolskega shoda, ki so bo vršili sredi meseca avgusta v Zagrebu. Po shodu se namerava prirediti ptujim gostom izlet v Dalmacijo. Za prireditev shoda se osnuje v Zagrebu velik odbor z raznimi pododbori.

Dohodki avstrijskih državnih železnic. — Skupni dohodki za prevažanje na avstrijskih državnih železnicah za l. 1904. znašajo 253.940.000 K, torej 8,366.500 K več, nego l. 1903.

trtek zvečer vstrelil med veliko množico ljudi na Cersu 18-letni R. Furlan svojo ljubico 16-letno Jos. Rodica. Dekle je bilo tiho in mirno, on pa strasten človek. Bil je vedno ljubosumen. Omenjeni večer je šla iz delavnice, kjer je delala kot šivilja, na kar sta se sešla. Na poti sta se nekaj spričkala. Na to je potegnil revolver ter jo vstrelil v glavo. Prenesli so jo v lekarno, kjer je umrla. Furlan je bežal, ali so ga kmalu prijeli.

Zarota v Parizu? — Francoska vlada misli, da je prišla na sled zaroti, ki je pripravljala dogodka, kakršni so se vršili leta 1812. — V stanovanju stotnika na dopustu, Tamburini, najdenih je 500 vojaških uniform, kakršne nosi navadno kolonijalna infanterija. Vlada misli, da uniforme niso namenjene za straže nekega velikega kolonijalnega podjetja, ampak za vstajo. To svoje mnenje utemeljuje s tem, da je policija našla v stanovanju starinarja Mayerja, ki je aretovan, 8000 patron in več sto pušk ter je dobila tudi zapisnik onih oseb, katerim so bile puške namenjene. Vlada je mnenja, da so hoteli revolucionarji ob primernem času vdreti v Elise. Aretiran je tudi tast Tamburina. Aretirani stotnik Tamburini izjavlja, da je kupil uniforme od starinarja Mayerja, da pomaga nekemu prijatelju, kateremu je izginilo mnogo uniform iz njemu poverjenega vojaškega skladišča, nekaj jih je pa hotel porabiti za kolonijalne družbe. Tamburini je član društva za kolonijalne študije.

Gibanje za svobodo cerkve na Ruskem. — Sv. sinoda v Petrogradu se je izjavila za to, da se na Ruskem napravi pravoslavni patrijarhat ter je sklenila, da se skliče cerkveni zbor, kjer bi se volilo patrijarha. V sv. sinodi sede duhovni in posvetni člani, a viši prokurator je svetoven državni dostojanstvenik. Sedanji viši prokurator Pohjedonoscev izvršuje to službo že dolgo vrsto let. Ko se v Rusiji uvede patrijarhat, preneha car biti vrhni glavar pravoslavne cerkve. Ta oblast preide na patrijarha in na zbor škofov. Glasom najnovijih vesti more postati patrijarhom metropolit petrogradski Antonij.

Več generalov, na čelu jim šef generalnega štaba baron Beck, s štabnimi častniki, odpotuje početkom maja na južno Tirolsko in potem na Kranjsko. Pot bo trajala okoli 14 dni.

Laška eskadra za jadransko morje. — Laški minister vojne mornarice namerava baje zgraditi posebno eskadro za jadransko morje, ki bo obstajala iz 5 oklopnih križarjev velike hitrosti. Dve taki ladiji delajo v Benetkah in Castellamare.

Namesnikom v Dalmaciji bo imenovan najbrže general Varešanin. Baje je pripravljen sprejeti to mesto, ali le pod pogojem, da mu da vlada na razpolago dosti gmotnih sredstev, s katerimi bi pomagal zapuščeni Dalmaciji.

Vročina na Španskem. — V Andaluziji in Estramaduri na Španskem imajo neznansko vročino. V senci je temperature 35 stopinj. Vse setve so pokončane, njive izžgane, živina gine.

Ušla sta iz garnizijskega zapora v Aradu J. Sivi in M. Eichner, oba iz Galicije. Poprej sta še udrila v pisarno, vlomila v blagajno, vzela okoli 2000 K, potem pa sta jo popihala.

Atentat vojaka na polkovnika. — Iz Varšave poročajo, da ko je bilo v vojašnici v Grzybovskem predmestju prečitano povelje, v katerem je bilo povedano, da je neki nepokorni vojak obsojen na leto dni prisilnega dela, se je zagnal obsojenec na polkovnika ter ga ranil z bajonetom smrtno-nevarno.

Več ranjenih ruskih častnikov namerava priti v bosansko kopališče Ilidže.

Strašen potres v Severni Indiji. — Pri potresu v Severni Indiji se je v Lahori podrlo več mošej in ena cerkev. V Mussori ni niti ena hiša nepoškodovana. V Dharmasala je potres vse popolnoma porušil. Vse prebivalstvo je podsuto pod razvalinami. Tudi skoro vse hiše v evropskem oddelku mesta so popolnoma razrušene. 100 oseb je mrtvih. Opustošenje je nepopisno. Škoda, katero je povzročil potres v Severni Indiji, je velikanska. Velikansko številu ljudi je mrtvih. V Lahori so skoro vse hiše poškodovane. Krasna arhitektonična mestna hiša je v razvalinah. Lahore je glavno mesto angleško-indijske province Pandšab.

Tovarna vžgalic v Dolcu pri Travniku v Bosni je 29. m. m. zgorela. Tovarna je bila zavarovana za 120.000 kron, škode pa je 100.000 kron.

predsednik Fortis je prečital 4. t. m. zbornici in senatu program nove vlade. Program sumljivo naglašja trdno zvezo in prijateljstvo sosednjimi državami, da pa se taka politika ohrani, treba si je priskrbeti novih sredstev za obrambo, treba je skrbeti za izboljšanje vojaške organizacije in za pomnožitev brodograja!

Kaplan in dvorna neša. V neki katoliški šoli v zapadni Prusiji je visela na steni slika nemške cesarice v dvorni noši, torej v izrezani obleki. Kaplanu to ni bilo všeč, zato je poklical nekega sobnega slikarja, ki je moral napraviti cesarici na prsi čipke. Sedaj je kaplan srečen in otroci rešeni.

Otroka skuhalo. — Pred nekaj dnevi je kopala v Siemianowicu v zahodni Prusiji, neka žena svojega dvehletnega otroka, istočasno pa hotela iti v prodajalno. Da bi se voda ne shladila, je postavila kovinasto banjo z otrokom na sredo ognjišča, kjer je gorel le slab ogenj, na katerega je pa ravno naložila novega oglja. Medpotoma je srečala žena neko prijateljico, s katero sta si imeli toliko zanimivega povedati, da je mati pozabila na svojega otroka in banjo. Ko je prišla čez kake pol ure domov, je zagledala strašen prizor: voda v banji je vrela, v njej pa je ležal mrtev otrok skuhan.

IZJAVA *)

Dne 25. marca t. l. sem izustil v hotelu pri „Zlatem jellenu“ ob 12. uri in 20 min. ponoči proti gosp. Antonu Jerkiču, fotografu v Gorici, besede: „baraba pijana, te vržem vem“, radi česar me je g. Ant. Jerkič tožil. Ker je pa g. Jerkič odstopil od tožbe, izjavljam, da preklicujem navedene besede, katere sem izgovoril v razburjenosti.

V Gorici, dne 7. aprila 1905.

Ivan Mahnič.

*) Za vsebino pod tem naslovom je odgovorno uredništvo le toliko, kolikor zahteva tiskovni zakon.

Našim odjemalcem!

Tovarna testenin se bliža svoji dovršitvi. Ne bomo navajali ne skrbi ne truda, ki smo ga imeli pri zopetni zgradbi in preosnovi, niti posledic udarca, ko nam je uničil požar našo staro tovarno, saj smo dobili tolikanj izrazov simpatije, ne le od strani cenjenih trgovcev, temveč tudi od strani spoštovanih konsumentov, da nam je to dalo moč poprijeti se s podvojeno silo dela.

Udarec nas je našel popolnoma nepripravljen, in ker nam je bilo na tem, tovarno ne le opremiti z novjšimi napravami, temveč jo tudi zgraditi za večjo produkcijo, nam ni bilo, vzlic vsemu naporu, mogoče prej z izdelovanjem pričeti.

Nikdar si nismo mislili, da si zamore kako podjetje v vseh krogih toliko zaupanja pridobiti, kot je tega naše deležno postalo. Zdi se nam kot bi bilo podjetje nekaka narodna last, da se je narod veselil, ko je videl, da raste in procvita, a se žalostil, ko nas je nesreča zadela. Ako imamo tako zaupanje ob strani, potem s ne bojimo udarca, in naj je bil še tako ljut.

Od vseh strani dohajajo nam vedno vprašanja, kdaj vendar pričnemo. Pisma govore, da se še le sedaj ve prav ceniti naše testenine, ko jih ni; slišali smo celo, da so se po požaru naše testenine iskale in plačale po dvakratno višji ceni kot prej. Večina trgovcev nam piše, da ne prodajajo testenin, odkar so jim naše pošle, ker se je vsak poskus, vpeljati druge, izjalovil.

Ne bode trajalo dolgo in naše testenine bode zopet v dobroti. Dal Bog, da jih ne bi nikdar več zmanjkalo.

Prva kranjska tovarna testenin

Žnideršič & Valenčič

II. Bistrica.

Ogrska

cvetlična paprika

Iz Segedina I. vrste, sladka, garantir. pristna, priznana izvrstne vrste. Lastni pridelek kg za K 5. Razpošilja po povzetju od 1 kg dalje franco. Nadaljne posebnosti: slanine, ogrski salami itd. se zaračunajo najceneje.

Razpošiljalnica: vrhovni in dolžinski pridatkov

Haupt A. Rudolf

Budimpešta (Ogrsko) VII. Ovodagasse 22.

Konfekcijska trgovina

J. Medved

Gorica Corso Gius. Verdi 38.

naznanja, da je dospelo

pomladansko blago

● ● ● v velikanski izbiri. ● ● ●

Trgovina je letos popolnena v toliko, da je v zalogi tudi veliko izbira

čevljev in klobukov.

Slovanska knjigarna

✻ ✻ **A. GABRŠČEK v Gorici** ✻ ✻

priporoča naslednje knjige in muzikalije:

Album „Kranjsko v slikah in opisih“, eleg. vezan 4 K.
Aleksandrov: Pesmi in romance, broš. 3 K 50 h, eleg. vez. 5 K.
Askerc A.: Zlatoreg, planinska pravljica iz Trente, broš. 1 K 60 h, eleg. vez. 3 K.
Cankar Ivan: Vinjete, broš. 3 K 60 h, eleg. v platno vez. 4 K 60 h.
— Jakob Ruda, drama, broš. 1 K 20 h.
— Za narodov blagor, komedija; broš. 2 K, eleg. v platno vez. 3 K.
— Knjiga za lahkomiselne ljudi, broš. 2 K 50 h, eleg. v platno vez. 3 K 40 h.
— Kralj na Betajnovi, drama; 2 K.
— Erotika, II. izdaja; broš. 2 K, eleg. vez. 3 K 50 h.
— Hiša Marije Pomocnice, broš. 2 K, eleg. vez. 3 K 50 h.
— Gospa Judit, broš. 2 K, eleg. vez. 3 K 20 h.
Čehov Anton: Momenti, broš. 3 K, eleg. vez. 4 K.
Jelovšek Vlad.: Simfonije, broš. 2 K.
Jelovšek Ernestina: Spomini na Prešerna, broš. 2 K, eleg. v platno vez. 3 K 40 h.
Dr. Ilesič Fr.: Prešerna in Slovanstvo, 70 h.
Kaj hočemo? Poslanica slov. mladini, broš. 50 h.
Kernik Janko: Zbrani spisi.
I. sešitek. Cyklamen, broš. 2 K 50 h.
II. sešitek. Agitator, broš. 2 K 50 h.
III. sešitek. Na žerinjah, broš. 2 K 50 h.
IV. sešitek. Lutrski ljudje, Testament, broš. 2 K 50 h.
V. sešitek. Rošlin in Vrjanko, 2 K 50 h.
VI. sešitek. Jara gospoda, Očetov greh, broš. 2 K 50 h.
VII. in VIII. sešitek. Gospod Janez, Kmetke slike, Humoreske, Povesti za ljudstvo, broš. 5 K.
Kernik Janko: Zbrani spisi. Vezana izdaja. V platno vez. po 6 K, v fini pol franc. vezbi po 7 K.
I. zvezek. Cyklamen in Agitator.
II. zvezek. Na žerinjah, Lutrski ljudje in Testament.
III. zvezek. Rošlin in Vrjanko, Jara gospoda in Očetov greh.
IV. zvezek. Gospod Janez, Kmetke slike, Humoreske, Povesti za ljudstvo.
Kette Dragotin: Pese, eleg. vez. 4 K 40 h. (Razprodano; nova izdaja se pripravlja.)
Koebeč Fran.: Pregovori, prilike in reki, 60 h.
Dr. Kerk Gajmir: Anton Askerc, Studie, broš. 1 K 60 h.
Kveder Zofka: Iz naših krajev, broš. 2 K 50 h, eleg. vez. 4 K.
Murnik Rado: Navihanci, broš. 2 K 50 h, eleg. vez. 3 K 50 h.
Murnik Rado: Bacek v strahu, broš. 70 h.
Prešernove pesn. Uredil A. Askerc, broš. 1 K 40 h.
Elzvir izdaja 3 K.
Dr. Sorli Ivo: Človek in pol, broš. 2 K 50 h, eleg. vez. 3 K 50 h.
Trdina Franc.: Bahovi huzarji in Iliri, broš. 3 K, eleg. vez. 4 K 50 h.
— Bajke in povesti I., broš. 2 K, eleg. vez. 3 K 50 h.
Vasičeva M.: Dobra kuharica, v platno vezana 6 K, 6 K, po pošti 6 K 55 h.
Veseliški zbornik, broš. 4 K.
Zupančič Oton: Čaša opojnosti, broš. 2 K, eleg. vez. 3 K.
Zupančič Oton: Čez plan, broš. 2 K, eleg. v unje vez. 3 K.

Za mladino:

Pisanice. Pesmi za mladino. Zložil Oton Zupančič. Kartonirane 80 h.
Medvedji lov. Čukova gostija. Povesti. Spisal Josip Brinar. Kartonirane 80 h.
Na rakovo nogo. Povest. Spisal Ivo Trošt. Kartonirane 80 h.
Rosa Jelodvorska. Povest. Spisal Kristof Schmidt, S 6 koloriranimi podobami, eleg. vez. 2 K.
Nove pravljice iz tisoč in ena noč. S koloriranimi slikami Eleg. vez. 2 K.

Zoologijski atlant. Sestavil H. Leutemann. Slovenski mladini razložil A. Pavlin. 24 tabel s 255 koloriranimi slikami in 57 strani besedila. Trdo vez. 6 K.
Dobri otroci. Kolorirane slike s pesmicami. Za najmlajše mladino. Cena 24 h.
Naše domače živali. Kolorirane slike iz domačega živalstva brez besedila. Broš. 40 h.
Drobit v podobah. Leporello-izdaja (slike so napeto na močni lepenci s platnenimi hrbiti, in sicer na eni strani „Drobit“, na drugi pa „Naše domače živali“). Cena 1 K 50 h.
Nočeva barka. Živalstvo v podobah s pesmicami. Kolorirana izdaja. Cena 1 K 50 h.
Sladki orehi. Računski primeri v slikah in pesmicah. Cena kolorirani in karton. izdaji 1 K 60 h.

Muzikalije:

Podoknica iz Teharskih plemičev za klavir. Hoffmeister K., 1 K.
Pesmi za visoki glas s spremljevanjem klavirja. Hoffmeister K., 1 K 50 h.
Trije jahači, melodram za klavir. Hoffmeister K., 1 K.
Zvezdica, poika mazurka za klavir. Volarič H., op. 9. 90 h.
Slovenske narodne pesmi. Pirnat Stanko, partitura 3 K 40 h. — Posamezni glasovi po 40 h.
Tri Askercove balade, zložil Risto Savin. 2 K 40 h.
Zimska idila. Balada za srednji glas. Risto Savin. 1 K.
Pod oknom. Samospev za bariton, dr. Gajmir Kerk. 1 K 60 h.
Pozdrav Gorenjski, valček za klavir. Parma Vikt. 2 K.
Bela ljubljana, valček za klavir. Parma Viktor. 2 K 40 h.
Album slovenskih narodnih napevov za klavir. I. zvezek. Gerbič Fran. 3 K.
Album slovenskih narodnih napevov za klavir. II. zvezek. Gerbič Fran. 3 K.
Možiček. Enodejanska pantomima za klavir. Ipavec. 3 K.
Tri pesmi za en glas s spremljevanjem klavirja. Lajovic Anton, 2 K 50 h.
Legionarji. Uglasbil V. Parma.
I. Zapoji mi, ptičica, glasno. Pesem za sopran s klavirjem. 1 K 20 h.
II. V petju oglasimo. Možki zbor s klavirjem 1 K 80 h.
III. Kuplet za moški glas s klavirjem 1 K.
IV. Romanca. Za tenor z moškim zborom in klavirjem. 1 K 80 h.
V. Ptčica. Za sopran s klavirjem 1 K 20 h.
VI. Skoz vas. Koračnica. Za petje s klavirjem 1 K 20 h.
Rokovnjači. Uglasbil V. Parma.
I. Uvertura za klavir 2 K 50 h.
II. Kuplet za moški glas s klavirjem 1 K.
III. Zora vstaja. Za sopran 1 K.
IV. Cvetotih deklic prsa bela. Sopran z mešanim zborom in klavirjem 2 K.
Mladi vojaki. Koračnica za klavir. Uglasbil V. Parma 1 K 20 h.
Ista za citre 1 K.
Zdravilce. Za samospeve s klavirjem. Uglasbil V. Parma 3 K.
Triglavske rože. Valček po slovenskih napevih za klavir. Uglasbil V. Parma 2 K 50 h.
Slovenske cvetke. Potpourri po slovenskih napevih za klavir. Zložil V. Parma 3 K.

Za citre:

Venec slovenskih pesni za citre. Mešiček Jos. II. natis, 1 K 40 h.
Slovenski citrar št. 1. Mešiček Jos. Narodna koračnica, 80 h.
Slovenski citrar št. 2. Koželjski Fr. S., Na vasi, fantaz., 90 h.
Pouk v igranju na citrah. Koželjski Fr. S. I. zvezek 3 K, II. zvezek 3 K, III. zvezek 2 K 60 h.

Razglas.

Ker pade letošnji semen Sv. Jurija dne 23. t. m. na Velikonočno nedeljo, naznanja podpisano županstvo, da bode ta semenj v Tolminu naslednji dan t. j. na Velikonočni ponedeljek dne 24. t. m.

Županstvo v Tolminu,
dne 4. aprila 1905.

B. 484.

Natečaj.

V gradiščanskem šolskem okraju se razpisuje v definitivno nameščenje:

1. mesto učitelja-voditelja na jednorazrednih ljudskih šolah v Kožbani, Mirniku in Škrlejem,

2. mesto učiteljice na dvorazredni ljudski šoli v Medani.

S temi službami spojeni prejemki so določeni v postavi z dne 6. oktobra 1900, dež. zak. št. 26 in z dne 21. decembra 1901, dež. zak. št. 44.

Prosilci in prosilke za katero teh mest naj vložijo svoje pravilno opremljene prošnje v teku šestih tednov po razglasu natečaja v uradnem listu pri dotičnih krajnih šolskih svetih.

C. kr. okrajni šolski svet v Gradišču,
dne 29. marca 1905.

Za pomladno in poletno dobo
bogata izbira

klobukov za dame

po zmernih cenah.

Matilda Pan

v Raštelju št. 3, II. nadstropje.

Samograjni mandolinski orkestrion

najnovije, najdovršenejše konstrukcije.

Za koncertno in plesno godbo, za restavratere, koncertne in plesne dvorane.

Čudovito ceno.

Odlična lepota glasov, moderna izvršitev pod polnim jamstvom.

Pošiljam na najmanjše obroke brez poviška cene. — Prospekti gratis in franko.

S Zangl na Dunaju,
IV., Favoritenplatz 2.

Edini zastopnik in tvorniška zaloga firme Kuhl & Klatt v Berlinu.

ZLATAR

— DRAGOTIN VEKJET —

(C. VECCHIET)

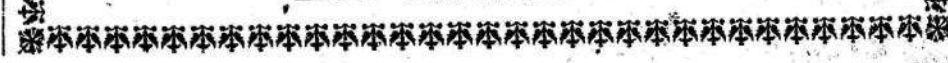
Corso 47 — TRST — Corso 47

Priporoča svojo prodajalnico zlatanine, srebrnine ter žepnih, zlatih in srebrnih ur.

Sprejema naročbe ter poprave zlatih in srebrnih predmetov ter žepnih ur. Velika izbér srebrnine za darila.

Kupuje ali zamenja z novimi predmeti staro zlato in srebro.

Cene zmerno.

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladčičar v Gorici na Kornu št. 3.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte itd.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Najboljše, najlepše in najcenejše ure sedanjosti!

Pristne Roskopf-Golddouble-Savonnet-anker-remontoir-ure

so najnovejše Roskopf-ure. Te ure se odlikujejo od drugih vsled svoje garancije, precizno-fino izdelanega dela, vsled dvojne okrovnje, kateri obstoje iz treh močnih pokrival iz double-zlata. Double-zlato je zlato podobna kovina, katere pa svoje barve nikdar ne izgubi. Te ure so vsled fine kakovosti povsod obudovane in niso od pravih zlatih ur za razločevati.

Cena gl. 5.

K tej spadajoča verižica tudi iz double-zlata stane gl. 1.50. K vsaki pošiljki je priloženo pisemno 3-letno jamstvo. Pošiljam le proti poštenu povzetju.

Jos. Spiering, Dunaj, I.,
Postgasse 2—93.

Lekarnarja A. THIERRY-Jev
BALZAM pristen le z varstveno znamko zelena nuna.

Najstarejše ljudsko sredstvo proti prehladu in pljučnim boleznim, kašlju, riganju, zloženemu krču, slabosti, toku, kislosti, angini, zaprtju, naplavljanju, infličen, ramam, zobobolu itd. Franko na vsako pošto z zahtevom vred: 12 malih ali 6 dvojnatih steklenic 5 K, 60 malih ali 30 dvojnatih steklenic 15 K.

Jedino pristno Centifolijno mazilo.

(Mazilo iz cvetlice tavkentoz.)

Najmočnejše čistilno mazilo sedanjosti. Učinkuje gotovo pri zastarelih bolečinah in ranah. Stane s spretnico in poštino vred: 2 lončka K 3.60. Priloge jedino iz lekarnarja varuhu A. THIERRY-Jev v Pregradu pri Rogatcu-Slatini kamor naj se naslavljajo naročila. Da ta zdravila gotovo učinkujejo ter so nenadomestni, pričuje brošurica s tisočimi zahvalnimi pismi, ki je pridržana zastonj balzanu, ali se isto dopolnje posebej na zahtevo.

Ivan Kravos

priporoča svojo

sedlarsko delavnico

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Fran Melinek,

krčmar in zidarski mojster na Vrhovljah št. 30 „Na Planini“ izvršuje vsakovrstna

zidarska in stavbarska dela,

katere izvršuje natančno in točno po vsakem obrisu.

Nadalje priporoča svojo **gostilno**, kjer toči pristna domača bela in črna vina.

Ima tudi prenočišča za potnike.

Postrežba točna, cene zmerno.

Anton Ivanov Pečenko - Gorica

TEKALIŠČE JOSIPA VERDIJA št. 26.

Velika zaloga

pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 l naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerno. Pošta poštna in točna.

Zaloga piva

tovarno G. Auerjevih dedičev v Ljubljani in plzenjskega piva „prazdroj“ iz sloveče češke „Mešdanske pivovarne“.

Zaloga ledu, karerega se oddaja le na debelo od 100 kg naprej.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo je sklenilo v skupni seji dne 28. nov. 1902. tako:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne vloge od 10.000 kron dalje z odpovedjo 1 leta po dogovoru. Rentni davek plačuje pos. sama.

Posojila: na vknjižbe po 5 1/2 %, na varščino ali zastavo in na menice po 6 %. Glavni deleži koncem leta 5 1/2 %.

Stanje 31. dec. 1904. (v kronah): Članov 1781 z deleži K = 113.382. — Hranilne vloge 1.554.989 13. — Posojila 1.570.810 39. — Vrednost hiš 110.675. — (v resnici so vredne več). — Rezervni zalog 75.101 01.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Telefon št. 79.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče nirsberškega in drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in čevljarje.

Svetiljke. — Ročni veneli. — Mašne knjižice.

Hišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjavo, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35-8

Gorica — Gorica

Klimatično zdravišče.

Hôtel Südbahn

na Telovadnem trgu, poleg ljudskega vrta. — Hotel prvega reda. — V hotelu in dependanci nad 70 sob in salonov. — Lastna električna razsvetjava. — Električni avtomobil-omnibus k vsem brzdovlakom in po potrebi. — Velik park pretežno z eksotičnim rastlinstvom. — Mirna, krasna lega, nič prahu, kakor nalašč za one, ki hočejo prijetno in mirno preživeti nekaj časa v Gorici. — Izborna kuhinja in klet. — V hotelu je obsežna knjižnica.

Prva koncesijonirana delavnica z motornim obratom za fino mehaniko, fiziko, matematiko, optiko, fino brušenje in poliranje itd. Vpeljava strelododov, elektrike, brzojavov, hišnih telefonov, plina in vode.

Poprave se izvršujejo hitro in po ceni.

Ivan Potočnik & A. Hügel

Gorica, za vojašnico.

Precizijska delavnica predmetov za merjenje.

Bogata zaloga

raznih predmetov za razsvetljavo za plinovo in električno luč.

Oprave za kopelji, sesalke vseh sistemov. — Popravilnica avtomobilov, motociklov in dvokoles. — Delavnica za pobakrenje in ponikanje. — Pumpe, železne in kovinske cevi. Zaloga mesarskega orodja, kuhinjskih nožev, brivskih bričev, škarij itd.

Zaščitna znamka: „Sidro“

Liniment. Capsici comp.

Nadomestek za

Pain-Expeller

je splošno priznano kot izvrstno bol blažujoče mazilo; cena 80 vin., K 1 40 in K 2 se dobiva v vseh lekarnah.

Pri nakupovanju tega povsod priljubljenega domačega sredstva, naj se jemlje le originalne steklenice v skatljah z našo zaščitno znamko „Sidro“ iz Richterjeve lekarne, potem se je gotovo prejelo originalni izdelek.

RICHTERJEVA LEKARNA

„Zlatem levu“ v Pragi
Elisabethgasse št. 5 nova.
Dnevno razpošiljanje.

CHRISTOFLE

Namizno orodje in posodje vseh vrst.

Priznana težko posrebrnjene najlepše forme.

Kompletne kasete namiznega orodja, posodja za omako, kavo, čaj, namizni podstavki, umetni izdelki.

Jedino nadomestilo pravega srebra.

Posebni izdelki za hotele, restavracije in kavarne, kakor tudi pensijone, gospodinjstvo itd.

C. kr. dvorni založniki

Christofle & Cie — Dunaj

I. Opernring 5 (Heinrichshof).

— Ilustrovan cenik na zahtevanje. — V vseh mestih zastopano po prekupcih.

Kot jamstvo svoje izvirnosti imajo naši izdelki gornjo tovarniško znamko in ime Christofle.

Kerševani & Čuk

v Gorici

Stolni trg št. 9 (Piazza Duomo)

priporočata svojo

zalogo šivalnih strojev

raznih sistemov,

za umetno vezenje (rekamiranje)

Zaloga dvokoles.

Mehanična delavnica konec Raštelja št. 4 sprejema vsako popravo šivalnih strojev, dvokoles, pušk in samokresov.

Šivalne stroje in poprave jamčiva od 5-10 let.

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka

Te glasovite in nenadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni.

Osobito odstranjujejo trganje in otekanje po kosteh v nogi in roki terzod ravijo vsak glavobol. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri žledenih boleznih ublažujejo katar, urejujejo izmetek, odpravijo naduho, bolečine in krče, pospešuje in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Prežene velike in male gliste ter vse od glist izhajajoče bolezni. Delujejo izborna proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezih ter koliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse iz nje izhajajoče bolezni. Te kapljice so najboljšo sredstvo proti bolezni na maternici in madronu ter ne bi smele raditega manjkati v nobeni meščanski ali kmečki hiši. Dobivajo se samo: Mestna lekarna, Zagreb, zato naj se naročujejo točno pod naslovom:

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 96, poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali povzame. Manj kot ena dvanaestorica se ne pošilja. — Cena je naslednja in sicer franko dostavljena na vsako pošto: 1 ducat (12 steklenic) 4 K, 2 ducata (24 steklenic) 8 K, 3 ducate (36 steklenic) 11 K, 4 ducate (48 steklenic) 14 60 K, 5 ducatov (60 steklenic) 17 K.

Imam na tisoče priznanih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato navajam samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim upehom rabili kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili. Ivan Baretičič, učitelj; Janko Kisur, kr. nadlogar; Stjepan Borčić, župnik; Ilija Mamić, opankar; Zofija Vukelić, šivilja; Josip Seljanić, seljak itd.

Ustanovljena l. 1360. Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 96, poleg cerkve sv. Marka.

Zdravje je največje bogastvo!

Zavod cerkvenih umetnin „Madonna“ St. Ulrich, Gröden, Tirolsko,

se priporoča častiti duhovščini za izgotavljanje sv. razpel, sv. kipov, jastic, križevih potov, altarjev, priznic itd. ter jamči za točno in pravilno izvršitev.

Sprichevala o fino izvršenih delih so na razpolago.

Premije: Inomost, Dunaj, Bozen, Pariz.

— Zahtevajte cenik! —

Iščejo se mladeniči

v starosti od 14. do 16. leta za lahka tovarniška dela. — Oglasiti se je pri gospodu nadzorniku tovarne gospoda

Moser-ja na Rojcah pri Gorici.